

ЯВЛЕНИЕ VIII.

Маргариди, Димитраки, Анка, Злата.

Злата. *[на старни на Димитракия]* Баща ви си доде. Минѣте въ другата одая.

Димитр. *Мосійо Маргаридесъ, азъ еу при,* да минемъ въ другата камера.

Маргар. *А во зодръ, мосійо [отиватъ двама тѣ].*

Злата. *[на Анка]* Хай иди и ти, да не та завари тука, па да хване да вика отгорѣ ти.

Анка. Уфъ, пѣкъ и този татю! не можѣ да посѣди още малко на дюгенъ.

Злата. Остави са! той дошелъ за обѣдъ, а още не е готово, че не знамъ какви ше ги слушамъ пакъ.

Анка. Горко му дошло! *[отива въ другата стая].*

ЯВЛЕНИЕ IX.

Злата *[сама].*

Майджата пакъ не е готова. Сега ше хване да гърми отгорѣ ми. — Какво да го излѣжѣ? . . . какво, какво? . . . Да кажѣ месото бѣше старо, та не оврѣ скоро? . . . Не бива: той го е купилъ, знай го. Да река лукъ нѣмаше? . . . пѣкъ има: вчера го купи. Да кажѣ масло нѣмаше да опражѣ лука? . . . пѣкъ и то има. — Какво да го излѣжѣ? . . . какво, какво? . . . Хъ! . . . Да земѣ да истърсѣ солника въ пепельта, па — соль нѣмаше; тѣй я? соль нѣмаше. Туй му запуши устата нему. — Жената трѣба да знай да лѣжи мажѣ си; проста ѣ онѣзъ дѣто казва правото. — Да са махѣ азъ, да не ма завари, да сѣка, че бѣхъ сѣ въ мутафака. *[излиза].*

ЯВЛЕНИЕ X.

Райчо, *послѣ* Хаджи Коста.

Райчо. Пакъ не е готово. . . . Отзарана па самъ постирай уши! чакай! — не ти даватъ баримъ единъ дробенъ хлѣбъ да си позалѣшь гърлото. Амма че на врата испаднахъ ха! — *[у-*